

R O M Â N I A

Administrația
Prezidențială

Departamentul
Constituțional Legislativ

Telefon: 021.430.08.66
Fax: 021.411.18.79

E-mail: colegis@presidency.ro
Web: www.presidency.ro

PARLAMENTUL ROMÂNIEI	
CAMERA DEPUTAȚILOR	
SECRETAR GENERAL	
Nr.	2/1996
20 24	Luna 02 Ziua 23

DCL/313 /22.02.2024
Nesecret

Doamnei Silvia-Claudia MIHALCEA
Secretar General al Camerei Deputaților

Dep. Legislativ

Stimată doamnă Secretar General,

Prin Decizia nr. 728/13.12.2023 Curtea Constituțională a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare este neconstituțională.

Având în vedere cele sus-menționate vă trimitem, alăturat, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, în copie.

Cu aleasă considerație,

Anișoara ANCU
Consilier Prezidențial

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarul nr. 3058 A/2023

DECIZIA nr.728
din 13 decembrie 2023

**referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și
completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției
judiciare**

Marian Enache	- președinte
Mihaela Ciochină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Laura-Iuliana Scântei	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Cristina Teodora Pop	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 8170 din 10 noiembrie 2023 și constituie obiectul Dosarului nr.3058 A/2023.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.20/2020 fuseseră deja introduse în fondul activ al legislației norme juridice identice cu cele din cuprinsul legii criticate, adoptarea acesteia din urmă nu își găsește justificarea prin raportare la rolul Parlamentului de a răspunde nevoii de reglementarea a relațiilor sociale. Sunt invocate, în acest sens, prevederile art.6 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative – care vizează conținutul și fundamentarea soluțiilor legislative, făcând referire la instituirea prin proiectele de acte normative a unor reguli necesare, în condițiile insuficienței legislației în vigoare, – precum și prevederile art.31 din aceeași lege referitoare la motivele emiterii actelor normative. Se arată că, prin raportare la aceste exigențe legale, nu au existat condiții care să fi reclamat adoptarea de către legiuitor a legii supuse controlului de constituționalitate, actul normativ criticat neavând ca finalitate acoperirea unor nevoi de reglementare sau corectarea unor neconcordanțe legislative.

7. Sunt invocate, de asemenea, dispozițiile art.61 alin.(1) din Constituție, care prevăd rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, arătându-se că această atribuție nu poate fi însă exercitată în mod discreționar, prin adoptarea unor acte normative identice, în integralitatea lor, cu alte acte normative care sunt în vigoare. Se face trimitere la Deciziile Curții Constituționale nr.777 din 28 noiembrie 2017, nr. 249 din 19 aprilie 2018, nr.538 din 25 septembrie 2019, nr.562 din 16 septembrie 2021, nr.57 din 16 februarie 2022, nr.18 din 15 februarie 2023 și nr.337 din 14 iunie 2023.

8. Mai mult, se arată că proiectul Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.20/2020 (Pl-x nr.161/2020) se afla în cursul procedurii legislative, la Camera Deputaților, care a avut rolul de Cameră decizională, de la data de 27 aprilie 2020, moment anterior inițierii propunerii legislative care a stat la

art.6 din Legea nr. 364/2004, după alineatul (2⁴), patru noi alineate, respectiv alineatele (2⁵)–(2⁸). Însă atât art.2¹, cât și art.6 alin.(2⁴) din Legea nr. 364/2004 au fost introduse în cuprinsul Legii nr. 364/2004 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.20/2020 și urmează a fi abrogate prin efectul dispozițiilor art.III din legea supusă controlului de constituționalitate. În consecință, cele două norme de trimitere anterior menționate rămân fără obiect, referindu-se la dispoziții care vor fi abrogate concomitent cu intrarea lor în vigoare. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, trimiterile la alte acte normative – deși reprezintă un procedeu legislativ permis – nu pot viza norme juridice abrogate; sunt invocate, în acest sens, dispozițiile art.50 alin.(4) din Legea nr.24/2000, precum și Deciziile Curții Constituționale nr.654 din 17 octombrie 2017 și nr.392 din 8 iunie 2021.

13. Se susține că, având în vedere considerentele mai sus menționate, dispozițiile art.I pct.2 și 7 din legea care constituie obiectul controlului de constituționalitate încalcă prevederile art.1 alin.(5) și ale art.147 alin.(4) din Constituție.

14. Totodată, se arată că, având în vedere utilizarea în cuprinsul art.II din legea criticată, articol ce conține o normă tranzitorie, a sintagmei „*avizele de desemnare în poliția judiciară emise anterior intrării în vigoarea a prezentei legi își păstrează valabilitatea*”, precum și succesiunea în timp a celor două acte normative cu conținut identic, se creează o confuzie cu privire la efectele acestei norme tranzitorii, distorsionându-se aplicarea principiului *tempus regit actum* cu privire la avizele de desemnare în poliția judiciară aflate în procedura retragerii.

15. Se mai susține că, potrivit dispozițiilor art.5 din Legea nr.364/2004, polițiștii desemnați ca polițiști judiciari reprezintă organe de cercetare penală, desfășurându-și activitatea sub conducerea și sub coordonarea procurorilor de caz, cu implicare directă în instrumentarea cauzelor penale. În aceste condiții, o

2012, nr. 562 din 19 septembrie 2017, nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 743 din 2 iunie 2011 și nr. 1 din 11 ianuarie 2012. Se conchide că soluțiile legislative cuprinse în legea criticată se regăseau deja în fondul activ al legislației la data promovării lor, motiv pentru care legea criticată contravine dispozițiilor art.1 alin.(3) și (5) și ale art.61 alin.(1) din Constituție.

19. Totodată, se susține încălcarea prin actul normativ criticat a dispozițiilor constituționale ale art.1 alin.(5) raportat la art.147 alin.(4) din Constituție, ca urmare a faptului că normele de trimitere din cuprinsul art.I pct.2 și 7 din legea criticată cuprind referiri la dispoziții ce urmează să fie abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a art.III din același act normativ. Este invocată, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr.654 din 17 octombrie 2017.

20. Cu privire la critica ce vizează pretinsa încălcare prin legea criticată a dispozițiilor art.1 alin.(5) raportat la art.131 alin.(3) din Legea fundamentală, ca urmare a caracterului neclar al normei tranzitorii de la art.II din cuprinsul acesteia, aspect ce ar avea un posibil impact negativ asupra procedurilor judiciare aflate în curs de soluționare, se arată că rolul normei tranzitorii este acela de a corela vechea reglementare cu noua reglementare, prin stabilirea unor măsuri referitoare la raporturile juridice apărute în temeiul vechii reglementări, menite să evite retroactivitatea noii reglementări sau conflictul între normele succesive.

21. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

27. În consecință, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

(2) Analiza obiecției de neconstituționalitate

28. Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare este un act normativ care, potrivit expunerii sale de motive, are ca principal obiectiv punerea în acord a dispozițiilor Legii nr. 364/2004 cu Decizia Curții Constituționale nr.317 din 9 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.605 din 23 iulie 2019. În acest scop, dispozițiile legii supuse controlului de constituționalitate modifică și completează procedura de acordare a avizului de desemnare în poliția judiciară.

29. Din punctul de vedere al procedurii legislative, actul normativ mai sus menționat a fost înregistrat la Senat, ca primă Cameră sesizată, la data de 13 mai 2020, fiind adoptat de Senat la data de 2 septembrie 2020. Ulterior, aceeași lege a fost înregistrată la Camera Deputaților, cu rol de Cameră decizională, la data de 8 septembrie 2020 și a fost adoptată de aceasta din urmă la data de 24 octombrie 2023. Legea criticată a fost trimisă Președintelui României, spre promulgare, la data de 1 noiembrie 2023; pe data de 14 noiembrie 2023, Președintele României a sesizat Curtea Constituțională cu prezenta obiecție de neconstituționalitate.

30. Anterior datei de 13 mai 2020, data înregistrării la Senat a proiectului Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, respectiv la data de 11 februarie 2020, a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr.20/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare,

33. Exceptând însă diferențele de formă mai sus arătate, conținutul Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare este identic cu cel al Ordonanței de urgență a Guvernului nr.20/2020, de la această similitudine făcând excepție prezența în cuprinsul legii analizate (în plus față de conținutul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.20/2020) a dispoziției de abrogare a ordonanței de urgență anterior menționate, prevăzută la art.III din legea criticată.

34. În acest sens, Curtea reține că Legea nr.24/2000 interzice, la art.16, paralelismele legislative, reglementând, la alin.(1) al articolului anterior menționat, că în procesul de legiferare este interzisă instituirea acelorași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative, iar, la alin.(2) teza a II-a al art.16, în cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice. În acest sens, printr-o bogată jurisprudență, Curtea Constituțională a statuat, în esență, că ori de câte ori există o dublare sau o suprapunere între diverse soluții sau ipoteze normative cuprinse în două sau mai multe articole ori legi, se constată existența unui paralelism legislativ contrar art. 1 alin. (5) din Constituție. De asemenea, Curtea a reținut că există un paralelism legislativ în condițiile în care există „atât o suprapunere în privința obiectului de reglementare, cât și a termenelor avute în vedere de legiuitorul primar și, respectiv, delegat, fără ca legea adoptată să realizeze vreo corelare sub acest aspect cu ordonanța de urgență a Guvernului în vigoare. Nu este prevăzută vreo abrogare expresă și nici nu s-ar putea susține abrogarea implicită a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2020 ca efect al intrării în vigoare a legii”. Totodată, s-a statuat că, dacă o lege care are același obiect de reglementare cu un act normativ în vigoare nu prevede vreo dispoziție referitoare la soluționarea conflictului între

Legea nr.24/2000. De altfel, Curtea subliniază faptul că fiecare lege nou adoptată trebuie să aibă un caracter novator, și nu unul redundant, de reluare a unor dispoziții legale deja existente, aceasta fiind și rațiunea actului de legiferare.

36. Însă, prin jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a statuat că normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, dar prin reglementarea lor legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. De aceea, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare. Totodată, Curtea a reținut că trebuie avute în vedere și dispozițiile constituționale ale art. 142 alin. (1), potrivit cărora „*Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției*”, și cele ale art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora, „*în România, respectarea [...] legilor este obligatorie*” (a se vedea, în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012, și Decizia nr.366 din 29 iunie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 18 august 2022 paragraful 28).

37. Raportând legea criticată la exigențele constituționale anterior analizate, Curtea conchide că aceasta, atât prin conținutul său normativ contravine dispozițiilor art.1 alin.(3) și (5) din Constituție.

38. Totodată, Curtea reține că Parlamentul, în calitate sa de organ legiuitor, prevăzută la art.61 alin.(1) din Constituție – conform căruia „*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.*” –, este obligat ca în activitatea sa de adoptare a legilor, să respecte limitele constituționale și legale ale exercitării acestei prerogative. Așadar, competența

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 decembrie 2023.

**PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE**

MAGISTRAT ASISTENT,

Cristina Teodora POP

